

In memoriam ir. Arnold Coenraad Anton Kuhn, Houtvester bij het Staatsbosbeheer in de provincie Drenthe

Op 20 mei 1980 overleed Ton Kuhn, 51 jaar oud. Vrijwel zijn gehele ambtelijke loopbaan heeft hij als houtvester in Drenthe gewerkt. Eerst in het oosten van de provincie, vervolgens na een reorganisatie, in de noordelijke helft en sinds vorig jaar in de gehele provincie.

Bijna 25 jaar heeft hij de ontwikkelingen van de Drentse heidebebossingen meegemaakt en beïnvloed. Toen hij begon was de ontginningsperiode zo goed als afgesloten en was de opgave de kwetsbare, in korte tijd aangelegde, eerste generatie zo goed mogelijk te begeleiden naar stabiel bos. Niet alleen binnen het zich ontwikkelende bos voltrokken zich grote veranderingen maar ook in de maatschappij. Het Drentse bos kwam meer en meer in de belangstelling te staan, vooral na de stormen van 1972 toen veel kennelijk nog te kwetsbaar eerste generatie bos tegen de vlakke gln. Overigens bleef ondanks de geweldige kracht van de storm meer dan 80% van het bos overeind wat toch wel een bewijs is dat het werken aan de stabiliteit van het bos resultaat had gehad.

Voor het Staatsbosbeheer betekent het overlijden van Ton Kuhn het verlies van een vakman, die zijn kracht had in het toepassen van de bosbouwwetenschap. "Houtvester zijn" was hem op het lijf geschreven.

Ton Kuhn was natuurlijk geen supermens maar als hij van mening was, dat iets een goede zaak was, stond hij als weinig anderen voor zijn overtuiging. Hij maakte het zichzelf door de dingen niet mooier voor te stellen dan ze waren, nooit gemakkelijk.

Bij velen die van hem gehoord hadden en hem niet kenden, was hij het symbool van een houtboer. Maar voor degenen die hem kenden en van de achtergronden van zijn handelen wisten, was hij een van de beste vaklieden. Dat word je natuurlijk niet vanzelf en Ton Kuhn kende dan ook als geen ander de Drentse bossen, waar hij onophoudelijk mee in de weer was. Vanuit zijn vakkennis had hij weinig begrip voor mensen, die zonder deze kennis kritiek spuiden over het bosbeleid in de Drentse houtvesterij. Hij had ook een gloeiende hekel aan allerlei mooie verhalen in de beleids sfeer waar het niet om het bos zelf ging maar om het uitvechten van belangtegenstellingen. Hij had er een feilloos gevoel voor wanneer dingen niet echt gemeend werden of goed doordacht waren. Hij verzette zich daartegen, wat hem vaak niet in dank werd afgenomen, maar ik denk dat juist daardoor de anderen voelden en wisten wat zij aan Ton Kuhn hadden.

Het verbaasde hem — en dat was geen valse be-

scheidenheid — dat zovelen binnen Staatsbosbeheer van hun waardering blijk gaven bij zijn 25-jarig ambtsjubileum, nog zo kort geleden in februari van dit jaar. Het zou hem ook verbaasd hebben als hij de reactie, die zijn overlijden binnen en buiten het Staatsbosbeheer teweeg heeft gebracht, zou weten.

Ton Kuhns leven is intensief geweest, met geweldige plichtsbetrachting en ijver heeft hij zijn werk gedaan. Evenzo heeft hij zich in het maatschappelijke leven geweed. Hij kon genieten van zeer simpele dingen, zoals het rondscharrelen van zijn kippen in zijn tuin of van het zagen en kloven van brandhout. Daarnaast kon hij feestvieren en plezier hebben zodat het zijn ogen uitstraalde. Ton Kuhn is een mens geweest die durfde te leven en dat ook intensief heeft gedaan. Daardoor zullen zijn vele vrienden, medewerkers, collega's en kennissen hem niet snel vergeten. Het idee dat velen zulke goede herinneringen aan Ton Kuhn zullen blijven houden moet voor zijn vrouw en verdere familie een steun zijn in deze zware tijd.

ir. C. J. de Lange